

**VĚC: PŘEDŽALOBNÍ VÝZVA DLE ZÁK. Č. 150/2002 SB., SOUDNÍ ŘÁD SPRÁVNÍ – MIMOŘÁDNÉ
OPATŘENÍ MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ ZE DNE 6. 4. 2021, č.j. MZDR 14601/2021-1/MIN/KAN**

Vážený pane ministře,

na úvod si Vám tímto dovoluujeme pográtulovat ke jmenování do funkce, jejíž naplnění v této nelehké době bude náročným úkolem, proto současně přejeme hodně úspěchů, energie a odvahy.

Tímto připisem se na Vás obrácíme jménem **Unie horských povolání a Asociace lanové dopravy** (dále jen „UHP“), a to ve věci mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky (dále jen „Ministerstvo“) č.j.: MZDR 14601/2021-1/MIN/KAN, vydaným dne 6. 4. 2021 (dále jen „Opatření“), které s účinností ode dne 12. 4. 2021 od 00:00 hod. do odvolání tohoto Opatření bude omezovat či zakazovat široké spektrum provozů obchodu a služeb, jakož i další podnikatelské i nepodnikatelské činnosti v souvislosti s onemocněním COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2.

UHP se na Vás obrací touto výzvou jakožto samosprávný a dobrovolný spolek fyzických a právnických osob, sdružující a zastupující příslušníky jednotlivých klíčových horských profesí (horské průvodce, horské vůdce, horské záchranáře, zde zejména nutno akcentovat instruktory lyžování a snowboardingu), dále lyžařské školy, provozovatele lyžařských přepravních zařízení (dále jen „vleky a lanovky“) a v neposlední řadě i akreditovaná vzdělávací zařízení a autorizované osoby pro provádění odborného výcviku a zkoušek odborné způsobilosti v rámci udělení příslušných kvalifikací.

Opatření má nabýt účinnosti již dne 12. 4. 2021 a má jím být regulována, resp. omezena či zcela zakázána, široká škála aktivit, které bohužel stát v souvislosti s koronavirovou krizí považuje za dané situace za zbytné. Z tohoto pohledu však například sportovní, sportovně-rekreační a jiné pohybové aktivity, výrazně přispívající fyzické a psychické kondici, a tím i zdraví obyvatel, nelze z dlouhodobého hlediska již za zbytné považovat, neboť jejich dlouhodobá absence u populace má nepochybně značně negativní konsekvence, v konečném důsledku pak rovněž zatěžující zdravotnický systém. UHP jakožto organizace zastřešující zájmy svých členů považuje konkrétní znění Opatření a jím zaváděné či udržované zákazy a omezení jednak za nesprávné, nedomyšlené a nedůvodné, avšak zároveň také diskriminační, nepřiměřené a neracionální. Dlouhodobě zároveň ze strany Ministerstva a orgánů moci výkonné UHP postrádá jakoukoliv efektivní snahu o dialog předcházející formulaci zákazů a omezení, když současně konstruktivní návrhy UHP (i dalších zájmových subjektů) zůstávají nevyslyšeny či programově ignorovány. Dlouhodobě jsme nabízeli Ministerstvu součinnost při tvorbě bezpečnostně hygienických standardů pro příslušné provozy v naší gesci, současně za využití našich odborných zkušeností v daných oborech, jakožto i zahraničních řešerů atp. Dále jsme opakovaně žádali o udělení výjimky pro provoz lyžařských vleků a lanovek za účelem realizace vzdělávacích akcí a profesních zkoušek (zejm. pro trenéry a instruktory lyžování a snowboardingu), které jsou jinak výjimkou umožněny, a to dokonce i ve vnitřních prostorách, zatímco odborná příprava a zkoušky odborné způsobilosti realizované námi zastoupenými subjekty probíhají výhradně v prostředí venkovním. Na naši první žádost ze dne 30. 1. 2021 jsme obdrželi zamítavá stanoviska NM J. Rážové

a dále Oddělení hygieny práce a pracovního lékařství. Tato byla zcela nedostatečně zdůvodněna, navíc v druhém případě nesprávně věcně uchopena, když se vztahovala na výkon činnosti instruktora lyžování, nikoliv jeho odbornou přípravu a zkoušky. Na naši žádost o revizi stanoviska ze dne 10. 2. 2021, ke které se připojili další stěžejní subjekty (mezi nimiž nutno vyzdvihnout Svaz lyžařů ČR), jsme neobdrželi dosud žádnou odpověď. Následně jsme se tedy obrátili na vládu ČR, v kopii opět na Ministerstvo, kde jsme stanovisko napadli i ve světle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 106/20 ze dne 16. 2. 2021 (blíže viz přílohy).

Zde shrnujeme:

V čl. 1, odst. 4, písm. e) Opatření je udělena výjimka ze zákazu vzdělávacích akcí a zkoušek v prezenční formě pro konání „dalších vzdělávacích akcí a zkoušek z profesních kvalifikací a jiných zkoušek, jejichž složení je podmínkou stanovenou právními předpisy pro výkon určité činnosti“ dle dále uvedených předpisů. Současně opatření umožňuje v jeden čas přítomnost nejvýše 10 osob, a je-li zkouška veřejná, pak rovněž nejvýše 3 osob z řad veřejnosti.

V čl. 1., odst. 5, písm. h) je omezen provoz lyžařských vleků a lanových drah a umožněn jen pro taxativně vyjmenované činnosti, s vyloučením přítomnosti veřejnosti, v taxativním výčtu však nejsou uvedeny vzdělávací akce a zkoušky, umožněné výjimkou dle odst. 4, písm. e).

Vzdělání a zkoušky odborné způsobilosti výše uvedených profesí jsou realizovány prostřednictvím akreditovaných vzdělávacích zařízení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) na základě akreditace vydané v souladu s ust. § 108 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, prováděcí vyhlášky č. 176/2009 Sb., kterou se stanoví organizace vzdělání v rekvalifikačním zařízení a způsob jeho ukončení a zákona č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání.

Aby vůbec mohli instruktoři / trenéři lyžování či snowboardingu svou činnost vykonávat, mají povinnost složit zkoušky odborné způsobilosti v souladu s uvedenými předpisy. Teprve na základě úspěšného absolvování zkoušky jsou oprávněni činnost vykonávat, rovněž jde o vázanou živnost, kde ke získání oprávnění je nutné doložit osvědčení o odborné způsobilosti. Po dobu přípravného školení ke zkoušce, i během jejího konání v rámci předem daného času, je třeba, aby měl zkoušený, jakožto i členové zkušební komise, k dispozici lyžařský vlek nebo lanovku v předem vymezeném místě konání. Provoz vleků a lanovek je též nezbytný i pro odborný výcvik jejich obsluhy. Opatřením jsou tedy omezeni jak vzdělavatelé, tedy akreditovaná zařízení a autorizované osoby, tak uchazeči o vzdělání a příslušnou kvalifikaci, příp. zvýšení nebo prodloužení kvalifikace. To má samozřejmě negativní dopady i na celý relevantní pracovní trh daného subsektoru a navázaný ekonomický řetězec, nemluvě o fatálních dopadech sociálních, které nejsou dostatečně kompenzovány, obzvláště u daných profesí, které propadly „kompenzačním sítím“.

Touto výzvou se UHP snaží Vaším prostřednictvím ještě před účinností Opatření dosáhnout modifikace jeho znění tak, aby zároveň bylo minimalizováno epidemiologické riziko jako širší cíl Opatření, a současně byl vzdělávacím akreditovaným zařízením a autorizovaným osobám, jakožto i provozovatelům lyžařských vleků a lanovek, uchazečům o dosažení či zdokonalení odborné způsobilosti a pokud možno i uživatelům z řad veřejnosti v omezeném počtu, umožněno pohybové

aktivity a vzdělávací, podnikatelskou a profesní činnost bezpečně vykonávat. UHP nijak nezlehčuje ani nepopírá vážnost epidemické situace v České republice a potřebu ochrany veřejného zdraví před následky epidemie koronaviru, kterou považuje nepochybně za legitimní cíl, nicméně má zásadní výhrady proti znění Opatření s přímým dopadem na celé segmenty podnikatelů a obyvatel, které nejsou i ve srovnání s omezeními jiných sektorů (např. průmysl či veřejná správa) přiměřené a rovné. Proto spatřujeme zásadní rozpor takto formulovaných opatření se zákonem, a to jednak z důvodů kompetenčních, jednak z důvodů věcných, přičemž důvody nezákonnosti lze shrnout následovně:

1. Nedostatek kompetencí Ministerstva k vydání plošných zákazů uvedeného druhu. Pandemický zákon 94/2021 Sb. ve svém § 2, na nějž se odkazuje, umožňuje „omezit“ některé činnosti; zákonodárce však nedal Ministerstvu mimo nouzový stav pravomoc je zcela „zakázat“. Proto pokud Ministerstvo uvozuje svá opatření slovy „omezuje se tak, že se zakazuje...“, jedná se o poměrně zjevné obcházení vůle zákonodárce. Pokud se jedná o zákon o ochraně veřejného zdraví 258/2000 Sb., na jehož § 69 se taktéž odkazuje (aniž by bylo zjevné, zda je Opatření vydáno podle tohoto zákona či Pandemického zákona a které konkrétní ustanovení z kterého konkrétního předpisu vychází) ten sice umožňuje v § 69 odst. 1) písm. b) „omezit či zakázat“ určité činnosti, ovšem jen osobám „podezřelým z nákazy“; Opatření však tyto činnosti zakazuje všem osobám, ač osoby očkované, osoby recentně testované či osoby prodávající COVID nelze zajisté za „podezřelé z nákazy“ považovat, což ostatně Ministerstvo samo uznává ve svých dalších opatřeních, například o návratových karanténách, kdy pro tyto osoby stanoví výjimky. Pokud jde o pravomoc dle § 69 odst. 1) písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, je nutno k jeho výkladu přistoupit analogicky, což vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 6 As 114/2020 k opatřením Ministerstva z loňského jara (byť se jejich opakovanému soudnímu přezkumu Ministerstvo vyhnulo jejich nedávným zrušením).

Jakkoliv je Opatření vydáno ve zcela novém režimu tzv. pandemického zákona (zák. č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, dále jen „**Pandemický zákon**“), promítly se do něj dlouhodobé nedostatky krizové legislativy dříve reprezentované mimořádnými opatřeními vlády vydávanými v režimu krizového zákona za nouzového stavu. Opatření trpí obdobnými nedostatky, jako dřívější vládní opatření, a nadto Ministerstvo při jejich vydání překračuje svoji pravomoc.

Podle § 2 odst. 1 Pandemického zákona může Ministerstvo nařídit mimořádné opatření, kterým přikáže určitou činnost k naplnění účelu zákona, nebo zakáže nebo omezí určité činnosti nebo služby, jejichž výkonem by mohlo být šířeno onemocnění COVID-19, nebo stanoví podmínky provádění takových činností nebo poskytování takových služeb. V odst. 2 téhož ustanovení je uveden taxativní výčet v úvahu přicházejících mimořádných opatření, kdy v případě každého jednotlivého opatření je výslovně taxativně uvedeno, zda opatření může mít charakter omezení (mírnější zásah) či zakazu (absolutní zásah), případně příkazu. Ustanovení § 4 Pandemického zákona obsahuje odkaz na zmocnění Ministerstva vydávat mimořádná opatření i podle § 69, 80 odst. 1 písm. g) a § 82 odst. 2 písm. m) zák. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „**ZOVZ**“).

2. Ministerstvo ukládá **nepřípustný plošný zákaz**, kde ani v případě vládních krizových opatření vydávaných v nouzovém stavu není možné, aby opatření byla nastavena formou plošných zákazů veškeré činnosti s taxativním výčtem výjimek – k této problematice se mimo jiné v oblasti plošné uzávěry maloobchodu a služeb vyjádřil Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 106/20, když v bodě 72 tohoto nálezu konstatoval: **„Zatímco veřejnou moc lze uplatňovat pouze v případech předvidaných právem, základním stavem jednotlivce je stav svobody. Státní (veřejná moc) je sice legitimována i ústavně zmocněna k tomu, aby do tohoto základního stavu zasáhla, tedy aby práva a povinnosti jednotlivců regulovala, povaha tohoto zásahu však musí respektovat text i smysl ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny. Stát tudíž může jednotlivci ústavně předvidaným způsobem adresovat určitý příkaz či zákaz, nesmí však základní logiku vztahu mezi veřejnou mocí a jednotlivcem obrátit. Nelze tedy právním předpisem obecně a zcela neodůvodněně zakázat „vše“ a formou výjimek pak určité oblasti zasažené zákazem „zpětně povolit“.** Regulace práv a povinností osob, zejména regulace omezující základní práva a svobody, musí být naopak provedena formou relativně určitých příkazů či zákazů, jež budou odpovídajícím způsobem odůvodněny, a to i za nouzového stavu.“

Opatření Ministerstva je však formulováno právě takto, tedy jako plošný „zákaz všeho“, ze kterého jsou stanoveny některé výjimky. Takový postup je chybný nejen ústavněprávně, ale i věcně – plošným zákazem byly opět znemožněny i některé činnosti zjevně zcela bezpečné, na které výjimka nepamatuje. Platí-li výše uvedené pro krizová opatření vlády za nouzového stavu, tím spíše platí v případě mimořádných opatření Ministerstva. Ústavním soudem zdůrazněné východisko, že stát nesmí základní logiku vztahu mezi veřejnou mocí a jednotlivcem obrátit (zakázat vše a výjimkami stanovit povolenou činnost), je nepřekročitelné i v případě opatření obecné povahy vydávaných Ministerstvem. Lze bohužel konstatovat, že Opatření přesně z tohoto nedovoleného obrácení logiky vychází. Kromě toho sme přesvědčení, že opatření v daných bodech nebylo odůvodněno řádně. Opatření plošně a razantně zasahuje do základních práv a svobod dotčených subjektů, k čemuž absentuje zákonné zmocnění – Ministerstvo nedisponuje zmocněním k plošným zákazům prakticky totožného charakteru, jako jsou obsažena v dosud účinných krizových opatření vlády vydaných v režimu krizového zákona za nouzového stavu. Už jen z toho důvodu máme za to, že ve správním soudnictví bude Opatření zrušeno, pakliže bude v těchto částech napadeno.

I přesto, že aplikace konkrétních ustanovení Pandemického zákona dosud nebyla v praxi soudů dostatečně prověřena, je z logiky a výkladu znění zejm. § 2 odst. 1 Pandemického zákona zřejmé, že Ministerstvo v Opatření vybočuje z jemu výslovně zákonem dané pravomoci, když přistoupilo k plošným omezením spočívajícím de facto k zakazu konkrétních vyčtených činností. UHP v této souvislosti konkrétně poukazuje na **čl. I, odst. 4, písm. e) Opatření, a dále na čl. I, odst. 5, písm. h) a čl. I, odst. 16 Opatření**, které se dotýkají oblastí zájmové činnosti členů UHP. Těmito ustanoveními je prakticky zakázáno realizovat vzdělávací akce a zkoušky, které se neobejdou bez provozu vleků a lanovek, provozovat vlek a lanovky pro jiné, než taxativně vymezené účely, do kterých předmětné akce a zkoušky nespádají, dále provozovat sportoviště, koupaliště, bazény a sauny ve vnitřních prostorách staveb pro veřejnost, a rovněž provozování spolkové činnosti a jiná shromáždění s účastí více jak 20 osob venku nebo 10 osob ve vnitřních prostorách. Opatření zjevně diskriminují provozovatele lyžařských středisek a další sportoviště a je podle našeho názoru minimálně i v této části nezákonné. V případě sportovišť totiž podle § 2 odst. 1 Pandemického zákona tyto provozy nespádají do žádného z taxativně vymezených případů, v případě bazénů a saun, provozu vleků a lanovek a dalších obdobných zařízení pak Pandemický zákon umožňuje pouze *omezení*, nikoliv však

úplný zákaz provozování takových zařízení. Ministerstvo obchází zákonnou dikci tohoto ustanovení tím, že „omezuje tak, že zakazuje přítomnost veřejnosti“, což je nepřipustně extenzivní výklad zákonného zmocnění.

Uvedené činnosti není možné zakázat ani na základě § 69 odst. 1 písm. b) ZOVZ, jelikož není možné předpokládat, že *všechny (jakékoliv)* fyzické osoby mohou být podezřelé z nákazy a má tak být důvodné jim ve vstupu na sportoviště, do bazénů a saun, lyžařských středisek a obdobných provozů bránit, ani nelze Opatřením tímto způsobem plošně a zcela regulovat provádění těchto činností na základě § 69 odst. 1 písm. i) ZOVZ, jelikož z kvalitativního hlediska se nejedná o omezení, nýbrž o bezvýhradný zákaz (pokud se nejedná např. o zdravotní službu nebo není provozováno na profesionální, případně spolkové bázi za určitých podmínek). Jelikož Opatření má podle § 3 odst. 6 Pandemického charakter opatření obecné povahy, nemůže vycházet ze stejného vzorce spočívajícího v plošném zakazování celých odvětví lidské činnosti, jako v případě krizových opatření vydávaných vládou za nouzového stavu.

3. Opatření je formulováno diskriminačně. S odkazem na tutéž judikaturu bohužel konstatovat, že opatřením byly povoleny některé činnosti a služby, na nichž byla zřejmě tzv. politická shoda, kdežto jiné činnosti a služby, byť zjevně bezpečné, byly omezeny či zakázány. To dopadlo bohužel v našem případě zejména na výše popsané vzdělávatele, provozovatele vleků a lanovek a návazné infrastruktury, uchazeče o dosažení, aktualizaci nebo zvýšení příslušného vzdělání a kvalifikace, jakožto i na veřejnost, sekundárně i na zaměstnavatele.

Diskriminační charakter Opatření je spatřován v tom, že v jeho důsledku dojde k neodůvodněnému zamezení možnosti podnikatelské i nepodnikatelské činnosti určitých subjektů, na něž nedopadají taxativně uvedené výjimky, čímž budou výrazně znevýhodněny. Opatření některým takto zvýhodněným subjektům díky taxativním výjimkám provoz umožňuje, zatímco jiným subjektům jej plošně zakazuje. Tato diskriminace se projevuje jak na úrovni totožné činnosti (vzdělávací akce a zkoušky: tyto jsou umožněny pro všechny akce a zkoušky všem subjektům na základě uvedených předpisů, a to i ve vnitřních prostorách s omezeným počtem osob, zatímco akce a zkoušky ve venkovním prostředí, vyžadující provoz vleků a lanovek nikoliv; sportoviště: zjednodušeně řečeno je povolen za určitých podmínek provoz pro školské, profesionální či spolkové účely, a dále Opatření odlišuje pohybové aktivity ve venkovních a vnitřních prostorách), tak na úrovni mezioborové, kdy například průmysl funguje prakticky bez podstatnějších omezení, na rozdíl od maloobchodu, služeb a dalších aktivit, které stát považuje z nějakých důvodů za zbytné. Co se týká sportovišť, dělící linie mezi povolenou a zakázanou aktivitou ve vnitřních sportovištích není v Opatření konstruována podle toho, o jakou sportovní aktivitu se jedná, nýbrž podle toho, kdo ji vykonává (zda profesionál či amatér, případně že je prováděna na spolkové bázi). Stejně tak Opatření zcela rezignuje na diferenciaci aktivit podle rizikovosti a plošně všechny pohybové aktivity prováděné uvnitř směřuje do jednoho celku (srov. např. rizikovost a možnost dodržování rozestupů u kontaktních sportů a u tenisu). Totéž lze konstatovat i v souvislosti s omezením, resp. absolutním zákazem užití lanovek a vleků veřejností, ačkoliv pro venkovní sportoviště platí jen dílčí omezení, spočívající v maximálním počtu 20 osob, které platí jak pro provozování organizovaného amatérského sportu, tak pro provozování neorganizovaných sportovně-rekreačních či jiných pohybových aktivit.

Na napadané Opatření je tedy možno pohlížet jako na **nerovné a diskriminační zacházení**, přičemž odlišný postup oproti jiným akcím a zkouškám není náležitě odůvodněn, tedy proč jsou umožněny jiné akce a zkoušky, dokonce i ve vnitřních prostorách do počtu 10 osob, srovnatelné akce

v prostorách venkovních, kde je navíc adept chráněn nadstandardně i svou výstrojí (helma, rukavice aj.), pak umožněna nejsou, neboť taxativně stanované výjimky pro provoz vleků a lanovek možnost realizace vzdělávacích akcí, zkoušek a přípravy na ně, neobsahují. K tomu lze uvést srovnání i s umožněním získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel za podmínky dodržení protiepidemických opatření (viz čl. 1, odst. 14 Opatření). Požadavek racionálního a navenek seznatelného odůvodnění jakéhokoliv opatření či rozhodnutí zasahujícího do základních práv, a to způsobem, který vyvolává mezi srovnatelnými subjekty (zde vzdělávací zařízení) rozdílné dopady, je přitom imanentní součástí testu diskriminace, vč. posouzení toho, zda je odlišné zacházení dostatečně odůvodněné a přiměřené. Jen v tomto případě je možno považovat toto odlišné zacházení za ospravedlnitelné (viz náleznost Pl. ÚS 106/20 dne 22. února 2021). Tím spíše pak vyžaduje odůvodnění taková regulace, která vede k nerovnému zásahu do práva na vzdělání, potažmo i do práva na podnikání a výkon povolání. Odůvodnění zákazu provozu vleků a lanovek se omezuje jen na „Jsou zakázány vyjmenované provozy, akce a aktivity, u kterých zpravidla dochází k větší koncentraci návštěvníků či účastníků.“ U vzdělávacích akcí a zkoušek, umožněných výše uvedenou výjimkou, je však koncentrace účastníků omezena na 10 osob, sledovaného cíle omezení koncentrace osob je zde tedy dosaženo. I přesto není možné realizovat odbornou přípravu a zkoušky odborné způsobilosti, neboť výjimka ze zákazu provozu vleků a lanovek zde absentuje.

Opatřením tedy bezpochyby dochází k nedůvodné diskriminaci skupiny subjektů, na které Opatření dopadá, vůči druhé skupině subjektů, které se netýká. Co se týká členské základy UHP, je vzhledem k omezujícímu charakteru Opatření týkajících se provozu vleků a lanovek, že jejich provoz pro veřejnost je i nadále prakticky zakázána, ačkoliv jiné typy provozů mají v Opatření stanoveny výjimky, a to buď na základě abstraktní povahy osob užívajících takové provozy („profesionálové“ X „amatéři“, případně spolková činnost), anebo na základě skutečnosti, zda je taková aktivita provozována uvnitř či venku. Opatření dopadají diskriminačně i na uvedené vzdělavatele a jejich zařízení, jakožto i na uchazeče o dosažení nebo zdokonalení odborné způsobilosti, nepřímou i na jejich zaměstnavatele. V neposlední řadě je opatřeními negativně dotčena i veřejnost, která konkrétní sportovně-rekreační aktivitu, zde lyžování, provozovat nemůže ve vztahu k jiným obdobným aktivitám. Poškozeny předmětným zákazem jsou rovněž lyžařské školy a navázané provozy.

4. Nepotřebnost a nepřiměřenost zákazů, nedodržení povinnosti volit nejméně omezující řešení.

Zákazy, které vyplývají z opatření, zejména na úrovni volnočasových a sportovně-rekreačních činností, jsou dílem zcela nepotřebné (nelze vůbec vědecky dovodit jejich vztah k šíření epidemie), dílem disproporční (vztah k šíření epidemie je přinejlepším hypotetický, kdežto tíživost zákazu je značná). To se týká v prvním případě mj. i veškerých omezení dopadajících na osoby očkované či prodělavší předmětnou infekci. Ve druhém případě pak jsou tímto míněny zákazy provozování sportovních, sportovně-rekreačních a pohybových aktivit v omezeném počtu osob, navíc v této věci ve venkovním prostředí, jakožto i zmíněných vzdělávacích akcí a zkoušek. Ministerstvo přitom nevážilo žádnou možnost, jak formulovat zákazy méně omezujícím způsobem a přitom dosáhnout stejného cíle, například tak, že by vyňalo z restrikcí osoby prokazatelně bezpečné (očkované,

prodělavší infekci, testované v zaměstnání), což by bylo možno snadno technicky zajistit, nebo stanovením přiměřených protiepidemických pravidel pro provoz vleků a lanovek.

Nepřiměřený charakter Opatření je spatřován v tom, že zvolený prostředek (zákaz provozování určitých zařízení, resp. jeho provoz jen pro „privilegované“ subjekty; též provoz vzdělávacích zařízení vyloučený zákazem užití vleků a lanovek za tímto účelem) nevede k zamýšlenému cíli, tj. zamezení šíření nákazy. Ani z odůvodnění Opatření nelze dovodit, jak Ministerstvo dospělo k závěru, že plošná uzávěra všech sportovišť a obdobných provozů a omezením vzdělávacích zařízení s určitými výjimkami je efektivním a proporčním řešením, tedy že vede při zohlednění negativních dopadů efektivně k zamezení šíření onemocnění. Ministerstvo stejně jako dříve vláda vůbec nepřipouští řešení, která jsou v současné době aplikována např. v odvětví průmyslu a která umožňují jeho chod za dodržování režimových bezpečnostních opatření. Pokud Ministerstvo umožňuje zcela bez přerušení fungování průmyslu pouze při stanovení jednoduchých režimových opatření (roušky, pravidelné testování apod.), není důvodné, proč by za tohoto režimu nemohla být provozována i provozy a vzdělávací zařízení, jejichž zájmy reprezentuje UHP. Ministerstvo mělo zvolit takové řešení, které by maximálním možným způsobem šetřilo základní práva a svobody dotčených subjektů, a nikoliv takové řešení zvolené v Opatření, které naopak v maximální možné míře tyto subjekty omezuje. Jinak řečeno: mělo být zvoleno nejméně omezující řešení, avšak bylo zvoleno řešení víceméně plošné.

Neracionální charakter Opatření je spatřován mj. i v tom, že Opatření nahodile a svévolně zakazuje provozování aktivit, jejichž dopady nejenže nejsou pro veřejné zdraví neprospěšné (resp. jejich negativní dopad z ničeho neplyne), nýbrž naopak by mohly k upevnění zdraví populace pozitivně přispět a snížit tak konsekvantní náklady a zátěž zdravotnického systému, vznikající dopadem dlouhodobé absence těchto zdraví prospěšných sportovně pohybových aktivit na zdravotní stav populace.

Rovněž tak **není racionálně podložen zákaz provozu vleků a lanovek pro veřejnost**, ačkoliv na venkovních sportovištích se může pohybovat až 20 osob, což vyplývá z ust. čl. I., odst. 16 Opatření. Úplné vyloučení veřejnosti v tomto případě tak není přiměřené, když lze kapacitu provozu a počtu účastných osob omezit, takový absolutní zákaz pak nemůže obstát v testu racionality ani v testu proporcionality, když legitimního cíle lze dosáhnout i mírnějšími prostředky, zde omezením účastníků provozu. V tomto smyslu lze spatřovat Opatření i diskriminačním, neboť znevýhodňuje lyžařské provozy (střediska) oproti jiným venkovním sportovištím.

I když příslušná opatření a rozhodnutí sledují legitimní cíl, tj. ochranu veřejného zdraví, pokud tato neobsahují rovněž racionální odůvodnění, odpovídající legitimitu pak ztrácí a není tak zjevné, že rozhodování nebylo libovolné či nahodilé. Odpovědný orgán veřejné moci a státní správy zde nijak nezdůvodnil odlišné riziko při využití lyžařských vleků a lanovek v rámci vzdělávací akce nebo zkoušky, oproti jiným typům akcí a zkoušek. Orgán rovněž neprokázal, že by tento provoz vleků a lanovek (navíc s vyloučením lyžujících veřejnosti) ohrozil, narušil nebo znemožnil opatření jako takové. Ve svém druhém přípisu pak nesprávně zaměnil vzdělání a zkoušky vedoucí ke získání osvědčení odborné způsobilosti (kvalifikace) za výkon činnosti instruktora lyžování, přičemž tuto navíc nesprávně posuzoval ve vztahu k zákonu č. 561/2004 Sb. (školský zákon). Odkaz na negativní vývoj

epidemické situace, na kterém byla navíc založena obě zamítavá stanoviska k podané žádosti o udělení výjimky, jsou totiž „pouze“ specifikací legitimního cíle, jenž je regulací sledován, nic však již nevytvářejí o racionálním vztahu mezi tímto cílem a zvoleným omezením, resp. zákazem provozu vleků a lanovek i pro vzdělávací akce a zkoušky, či dokonce o nezbytnosti takového zákazu (viz Pl. ÚS 106/20).

Nekorektní a nebezpečný je rovněž trend, kterým stát dlouhodobě dělí lidské činnosti na údajně nezbytné (které mají zůstat povolené, např. průmysl) a zbytné (které má být záhodno obětovat), vyjádřený dehonestujícím označením „volnočasové aktivity.“ Ve veřejném prostoru je tak navozován dojem, že se jedná o cosi postradatelného, co je možno si v dlouhodobém časovém horizontu odepřít, čímž mají být legitimizovány plošné zákazy celých odvětví lidské činnosti. **Je nepochybné, že z dlouhodobého hlediska jde naopak o aktivity nezbytné pro upevnění a udržení zdraví občanů.** Bagatelizací činností (včetně pohybových aktivit) souborně označovaných za „volnočasové“ si stát vytváří manipulační předpolí pro omezování segmentů podnikání, které mají mít na jedné straně údajně na epidemiologickou situaci negativní vliv (ač k tomu stát postrádá potřebné analýzy), a na straně druhé postradatelný charakter. Údajná postradatelnost zakázaných činností je však pouhým nástrojem manipulace s veřejným míněním. Tento trend je o to nebezpečnější, že vůbec nepředpokládá, že i „volnočasové aktivity“ mohou být něčí obživou, jako by se snad jednalo pouze o pustou dekadentní zábavu, nehodnou ochrany jako jakýkoliv jiný druh podnikání. Totéž se týká i vzdělávací činností, které jsou rovněž výdělečnou činností vzdělávacích zařízení a mnohdy jedinou příjmovou stránkou těchto subjektů, zpravidla charakterem a právní formou spolků s náplní veřejně prospěšnou a společensky žádoucí. UHP navíc opakovaně akcentuje skutečnost, že z dlouhodobého hlediska je pro veřejné zdraví zcela devastující plošný zákaz pohybových aktivit toho typu, jaký je vymezen v Opatření a jaký s drobnými úpravami trvá v ČR už řadu měsíců, na některé aktivity dopadají přímo či nepřímo již více než rok.

Všechny tyto problémy jsou nepochybně napravitelné kvalitnější legislativní prací, bez nápravy však opatřením hrozí napadení žalobou a zrušení soudem dle Soudního řádu správního. A to nejen z formálních, ale i věcných důvodů, kdy ten, kdo opatření formuloval, nepřistoupil k zákazům proporcčně dle míry jejich epidemické rizikovosti, ale arbitrárně si vyhodnotil některé aktivity jako „potřebné“ a jiné jako „zbytné“. Přitom dle definice WHO je zdraví „stavem úplné tělesné, duševní a sociální pohody a nejen nepřítomnost nemoci nebo vady“; zákazy, které citelně zasahují do životů lidí, aniž by byly vyváženy prokazatelným přínosem ke zvládnutí epidemie, jsou proto kontraproduktivní, doslova „nezdravé“, což již nyní konstatují lékaři obávající se šíření obezity a civilizačních chorob. Všechny uvedené aspekty a argumenty je tedy třeba položit na pomyslnou misku vah a pečlivě a racionálně vyhodnotit dopady omezení vzhledem ke sledovanému cíli, a tímto citlivým a uvážlivým rozhodováním nalézt vhodnou rovnováhu pro přijetí skutečně adekvátních opatření pro úspěšné zvládnutí aktuální epidemické situace. O stávající podobě Opatření toto jistě nelze říci, je možné však přijmout a zjednat nápravu tohoto závadného stavu.

Touto výzvou UHP tedy poukazuje na rozpor Opatření se zákonem, a to jak po kompetenční, tak po věcné linii, a snaží se ještě před účinností Opatření Vaším prostřednictvím zjednat nápravu nebo vstoupit do jednání o nápravě. Současně nabízí řešení, která umožní bezpečný provoz vleků a lanovek za účelem profesního vzdělání a zkoušek i dle možností a adekvátně stanovených pravidel i jejich využití veřejností, bez ohledu na to, nakolik se zimní, resp. lyžařská sezóna chýlí ke konci, jakožto dalších omezeními dotčených sportovišť a obdobných provozů, který nijak neohrozí veřejné zdraví, a naopak na něj v konečném důsledku bude mít bezpečné zprovoznění sportovišť a

dalších souvisejících infrastruktur pozitivní vliv. UHP je současně připravena napadnout Opatření z důvodu jejich zmiňované a dále rozvedené nezákonnosti soudně. Varianta napadení Opatření u soudu je však až poslední možností, pokud by pokus o jednání s Vámi a o úpravu Opatření selhal. Jelikož Opatření bylo formulováno a vydáno ještě Vaším předchůdcem ve funkci doc. Blatným, věříme v konstruktivní a adekvátní přístup z Vaší strany, který povede k oboustranně přijatelnému řešení.

UHP považuje Opatření za (i) diskriminační, (ii) nepřiměřené a (iii) neracionální. Poukazuje přitom na to, že všechny tyto důvody by byly dostatečné i pro zrušení krizového opatření vlády za nouzového stavu Ústavním soudem, tím spíše jsou pak důvodem pro zrušení opatření obecné povahy ve správním soudnictví.

Ze všech výše uvedených a v této výzvě ve stručnosti popsaných důvodů proto UHP považuje Opatření ve stávající podobě za vadné a v téměř všech směrech špatné. Zásahy státu do základních práv a svobod musí být činěny v ústavněprávních mezích, srozumitelně, nediskriminačně, přiměřeně a racionálně. Opatření však přinejmenším ve výše vymezených ohledech nic z toho nespĺňuje. S ohledem na výše uvedené proto UHP vyzývá Vaším prostřednictvím Ministerstvo k nápravě, a to pokud možno ještě předtím, než Opatření nabude účinnosti.

Současně UHP prostřednictvím této výzvy uvádí, že je připravena poskytnout Ministerstvu pomocnou ruku a veškerou součinnost (stejně tak, jak již činila od podzimu 2020) pro formulaci takových opatření, která umožní bezpečné provozování dotčených provozů, vzdělávacích zařízení a navázaných infrastruktur, jejichž zájmy UHP reprezentuje, vše v souladu s bezpečnostně hygienickými standardy a protokoly nastavenými v jiných odvětvích, jako např. v průmyslu, veřejné správě či administrativě.

UHP v této souvislosti nabízí osobní schůzku, kde by konkrétní systémové návrhy změn opatření mohly být jejími zástupci Ministerstvu prezentovány. V rámci efektivity takových jednání nabízíme koordinaci jednání společně s e zástupci České komory fitness, s nimiž rovněž spolupracujeme i na půdě Hospodářské komory ČR, a z jejichž shodně zaměřené výzvy po dohodě rovněž vycházíme.

Pokud může být zajištěn bezpečný chod jiných odvětví, je jistě v silách kteréhokoliv člena UHP i přidružených nebo partnerských asociací a svazů, zajistit bezpečný provoz i v odvětví, která stát z neznámého důvodu dlouhodobě diskriminuje a upozaduje. Konkrétní propracovaná režimová opatření, vytvořená naším členem Asociací lanové dopravy¹, včetně zapojení sofistikovaných

¹ Základní přehled opatření např. zde: <http://www.aldr.cz/doc/cesko-stale-a-bezpecne-lyzuje-1>

informačních systémů (např. s využitím systému „Bezpečná provozovna“, o jehož vývoji a implementaci MZd a ÚZIS jednalo s Hospodářskou komorou v uplynulých týdnech) a **postupů jsme připraveni Vám představit na navrhované osobní schůzce, k níž bohužel za úřadování Vašeho předchůdce doc. Blatného nikdy nedošlo. Věříme, že s personální změnou v osobě ministra a Vaším deklarovaným plánem na zlepšení komunikace ve vztahu k veřejnosti dojde i v tomto směru k posunu a pokud možno brzkému a bezpečnému návratu k normálnímu fungování celé společnosti.**

Žádáme Vás současně s ohledem na závažnost situace členů UHP, jímž má být i nadále Opatřením zapovězena činnost i ve zbytku lyžařské sezóny, byť již i lokálně omezené, o reakci na tuto výzvu bez zbytečného odkladu, a to v jakékoliv formě prostřednictvím kontaktů uvedených níže.

Upřímně Vám předem děkujeme za pochopení a vstřícný přístup.

S veškerou úctou

Ladislav J. Janků
předseda Unie horských povolání ČR
prezident EDUSKI ČR

Jakub Juračka
prezident Asociace lanové dopravy

V Brně dne 9. dubna 2021

Vyřizuje: Ladislav J. Janků, tel. 603 429 690, e-mail: janku@horska-unie.cz

Přílohy: Citovaná stanoviska MZd, repliky

Vážený pan ministr
prof. MUDr. Petr Arenberger, DrSc.
Ministerstvo zdravotnictví ČR
Palackého náměstí 375/4
128 01 Praha 2

DATOVOU SCHRÁNKOU